

ב"ה

לאיתמר,

בדרך כלל, בחיים, אנחנו לא יודעים להגיד תודה על מאור העיניים, על הריח באפיים,
על האוזן השומעת והרגל ההולכת.

זכינו, ב"ה, להיות בעידן מאוד מפותח. אם לפני כמה מאות שנים לבן אדם הייתה רגל ישרה מדי, הוא
היה הולך והולך עד שהתחיל לכאוב ומאז.... הוא היה ממשיך ללכת אבל עם כאבים.
היום, כבר קיימים המון אמצעים שמשפרים לנו את איכות החיים בהרבה.
בצבא, בפרט, ובחיים, בכלל, אנחנו (רון, תומר ובוועז) עוצרים שנייה ומרגישים את
ההנאה ב-'סתם ללכת', בלי כאבים. זה לא מובן-מאליו-אילולא הטיפול שלך, ההתאמה האישית
והמדויקת לרגל, החומרים האיכותיים והאכפתיות לכל צעד שלנו, זה לא היה קורה.

תודה,

רון, תומר ובוועז.